

Embedet som Vederlag for det midlertidige Savn af en saadan Jordlob.

§ 4.

Hvilke Dele af Præstegaardens nuværende Tilliggende, der skulle stilles fra den for at fyldestgjøre det i § 3 bestemte Niemed, samt hvilke Forandringer i dens Bygninger, der maae foretages paa Grund af Avlingens Indskrænkning, afgjøres af en Commission, bestaaende af 3 Medlemmer, af hvilke Kirke- og Undervisningsministeren vælger Formanden, Amtsraadet eet Medlem og Stedets Sogneraad eet Medlem.

Finder Commissionen, at Præstegaarden med Tilliggende bør henlægges andesteds, end hvor den nu er, kan Kirke- og Undervisningsministeren tage Beslutning herom under Forbehold af Rigsdagens Bevilling af det der-til fornødne Beløb.

§ 5.

Det hidtilværende Naadensaar bortfalder, efterat denne Lov er traadt i Kraft for det paagældende Embede.

Naar en Præst afgaaer ved Døden i et saabant Embede, er hans Enke eller Familie berettiget til at forblive boende i Præstegaarden og benytte den dertil hørende Have og alle Udhus, saa og Græsningen paa Præstegaardens Tilliggende samt det indbjergede Hø og Straa til Creaturerne, indtil den mindst 3 Maaneder efter Dødsfaldet indtrædende almindelige Foraars- eller Efteraarsstiftedag, imod at give den nye Præst, men ikke dennes Familie, passende Bolig og Forpleining i Præstegaarden samt besørge hans Kaldsreiser og udføre de i dette Tidrum forefaldende nødvendige eller sædvanlige Markarbeider. I Mangel af mindelige Overenskomst ordnes det Nærmere i disse Henseender af Provsten. — Den Sæd, som efter Udsæd i den afvøde Præsts Tid høstes inden den mindst 3 Maaneder efter hans Dødsdag indtrædende almindelige Skiftedag, tilfalder hans Bo, der paa den anden Side er pligtigt at afholde alle de med Indhøstningen forbundne Udgifter. Hvad der høstes senere eller efter Udsæd, der først skeer efter den afgaaede Præsts Død, tilfalder deri-

mod hans Eftermand, imod at denne godtgjør Udgifterne til Udsæden og de særlige Beføstninger i den Anledning, hvortil dog ikke henregnes de almindelige Markarbeider, som udføres ved Præstegaardens egne Folk og Heste.

I det Tidrum, som forløber mellem indtraadt Ledighed i Embedet og den nye Præsts Tiltrædelse, paaseer Provsten Jordlobdens vederbørlige Drift med Alt, hvad dermed staaer i Forbindelse.

§ 6.

Med geistlige Embedsmænds og deres Enkers Pensionering forholderes som hidtil, dog saaledes, at Pensionen fastsættes til et bestemt Pengebeløb, som udredes af den af Staten garanterede Livrenteanstalt, imod at denne af Embedet modtager den derfor foreskrevne Præmie i 10 Aar.

§ 7.

Menighedsmedlemmernes lovbestemte Forpligtelse til at yde Offer og Accidenter til Præsten, ligesom ogsaa den Præsten tilkommende Ret til visse Høstdage bortfalder, dog at det er de geistlige Embedsmænd uformeenkt at modtage, hvad der uden Foranledning fra deres Side maatte blive ydet dem.

§ 8.

De af denne Lov opstaaede Indtægter for Statskassen behandles som et særligt Activ, der holdes udenfor dens almindelige aarlige Indtægter og Udgifter, men hvoraf der dog paa den aarlige Finantslov kan bevilges de fornødne Bidrag til Lønningsforhøielse for ringe aflagte Embeder eller for saadanne Sognepræster, som det ansees for ønskeligt at beholde i de dem betroede Embeder, til Forgøelse af Præstegaardes Jordtilliggende indtil det i § 3 fastsatte Beløb, til Omlægning af Præstegaarde, til Oprettelse af ny Sognepræste-Embeder paa Landet eller til lignende Lønnings-Formaal.

§ 9.

Denne Lov gælder ikke for Færøerne.